

Tallinnassa 5.3.2020

Tervehdys lätäkköisestä Tallinnasta!

Plirts, plärts, käes on märts! Niin sanotaan Virossa, ja totta vieköön, koko maaliskuun alun olen kulkenut kumisaappaissa. Talvi on ollut miltei lumeton, mutta helmikuun lopussa tuprutti lunta sen verran, että nyt vettä riittää kaduilla ja tienvarsilla. Sää on ollut yksi pääpuheenaiheista kaikkien talvikuukausien ajan, aivan kuten Suomessakin. Sen lisäksi puhuttavat virukset nyt meitä kaikkia. Virossa on tähän mennessä todettu vain kolme koronavirustartuntaa, mutta ihmisten huoli on suuri. Itsekin huomaan kuuntelevani yskiviä ihmisiä vähän toisella korvalla kuin ennen. Paniikkiin ei kuitenkaan ole syytä; talonpoikaisjärki, huolellinen käsien pesu ja rukous ovat hyviä keinoja säilyttää sekä terveys että maltti. Jumalan kiitos olen saanut olla terve, ja toivon että sinäkin voit hyvin.

Joulun vietin Tallinnassa. Pyhiin mahtui paljon tapahtumia sekä omassa seurakunnassani Sakussa, Nabalan veljesseurakunnan rukoushuoneella että ystävien kanssa. Tammikuun alussa olin vähän pidemmän pätkän Suomessa ja sain viettää rauhassa aikaa oman perheen ja sukulaisten kanssa. Tuohon puoleentoista viikkoon mahtuivat Helga -tädin hautajaiset, veljenpojan kanssa leikkimistä ja muutamia syntymäpäiviä, elämän laaja kirjo. Tammikuussa tapahtui sellainenkin yllättävä asia, että sain vastaanottaa Tampereella Nuori 2020 -tapahtuman puitteissa Suomen kirkkohallituksen myöntämän lapsi- ja nuorisotyön ansiomerkin. Olin ja olen tästä tunnustuksesta yllätynyt, hämilläni ja kiitollinen.

Tämä vuosi on alkanut aika lailla pohdiskellessa, mikä on minun kutsumukseni tästä eteenpäin. En ole vielä tarkkaa vastausta saanut, mutta odottelen ja kyselen rauhassa. Erilaiset tehtävät ja kohtaamiset, joita tielleni on johdettu, ovat antaneet monenlaista ajatuksen aihetta. Yksi pysäyttävä kokemus oli olla reilu kuukausi sitten Tartossa saattamassa haudan lepoon hyvää ystävääni Ailia. Aili oli 25 vuotta sitten harjoittelun ohjaajani ja mentorini, kun suoritin diakoniaopiston ulkomaanharjoittelua Häädemeestellä. Hän oli tärkeässä roolissa Viroon kotiutumissani ja on opettanut minulle paljon. Antakoon hyvä Jumala Ailille ikuisen rauhan ja levon.

Koulutuksia

Tammikuuhun mahtui myös kaksipäiväinen pappeinkokous Nelijärvellä, jossa sain viimevuotiseen tapaan johdattaa aamuvirkut osallistujat raamattukylpyyn. Toisin sanoen aloitimme yhteisellä rukouksella ja sitten jakaannuimme kahden tai kolmen hengen ryhmiin, joissa rukoilimme toistemme puolesta, tutkimme pätkää Markuksen evankeliumista ja lopuksi kiitimme Jumalaa siitä, kuka Hän on. Se oli vahvistava aamu.

Raamattukylvyllä aloitimme myös lapsityön starttipäivän tammikuun viimeisenä lauantaina. Vajaan parinkymmenen naisen voimin syvennyimme päivän aikana kirkkovuoden saloihin. Tarkastelimme kirkkovuotta kokonaisuutena ja puhuimme siitä, kuinka tavoittaa eri-ikäisten lasten kanssa kirkkovuoden pyhien tarkoitus ja tunnelma. Me aikuiset haluamme usein selittää kaikki asiat juurta jaksain ja tehdä ne järjellä ymmärrettäviksi, kun taas lapsille on ominaista käyttää kaikkia aisteja, aistia tunnelmaa ja omaksua tarpeellinen leikin kautta. Näitä taitoja halusimme päivän aikana kartuttaa ja jakaa. Starttipäivät ovat osallistujille – ja järjestäjille! – aina virkistäviä ja rohkaisevia hetkiä. Pian starttipäivän jälkeen Tartosta otettiin yhteyttä, että voisimmeko uusia koulutuksen eteläisessä Virossa, koska monet eivät päässeet oikeana päivänä

paikalle. Nyt lauantaina on sitten ”Kirkkovoosi viidellä aistilla” -koulutuksen uusinta Tarton Paavalin seurakunnassa, ja meitä on tulossa paikalle yli kaksikymmentä. Se on suuri ilo!

Kirkkovouden keskiössä on Kristus. Ensimmäisen puoliskon alaotsikko on ”Kristus meidän puolestamme” ja toisen ”Kristus meidän sisällämme”. Violetta ei ollut, kun tein pohjaa, siksi sininen väri.

Helmikuu, juhlatuu

Helmikuussa on Viron syntymäpäivä, ja sitä juhlitaan ilolla. Usein olen katsonut aamuista lipunnostoa Toompealla television välityksellä, mutta nyt päätin mennä itse paikalle. Oli juhlava tunne, kun raitiovaunu täyttyi aamuvaihain pieniä Viron lippuja kantavista ihmisistä ja paikalle kokoontui todella paljon väkeä. Lipunnoston, laulujen ja puheiden jälkeen jatkoin matkaa Jaanin kirkkoon, jossa oli musiikin ja rukouksen aamu. Sen jälkeen menin vielä Kaarlin kirkkoon ekumeeniseen juhla jumalanpalvelukseen. Matkalla näin jo niin paljon paraatiin matkalla olleita tankkeja ja muuta kalustoa, että paraatia en enää jäänyt katsomaan. Seurasin paraatia ja presidentin vastaanottoa kuitenkin television välityksellä, totta kai. Juhlapöytää koristivat tänä vuonna luonnollisesti perinteiset kilohaili-kananmunavoileivät ja laskiaispullat.

Lipunnostoa ja paraattia katsomassa on aina paljon lapsiperheitä, siitä iloitsen. Ilo Virosta on yhteinen!

Muutos on mahdollista sinun tuellasi
Suomen Lähetysseuran lahjoitustili:
FI38 8000 1400 1611 30, viestiksi työntekijän nimi

ulkomaankirje@suomenlahetykseura.fi

Helmikuussa sain osallistua Pekka Simojoen ja EtCetera -kuoron konsertteihin Pöltsamaalla ja Tallinnassa. Kiertuetta, joka sisälsi myös Viljandin konsertin, oli ollut organisoimassa Kristus jokaiseen kotiin -järjestön paikalliset työntekijät yhdessä lähettimme Tero Ruotsalan kanssa. Pöltsamaan konsertti oli osa talvisia nuortenpäiviä. Sana, rukous ja musiikki muodostivat kokonaisuuden ja ilo oli mukaansatempaavaa! Olen kovasti iloinnut siitä, että yhteydet suomalaisiin yhteistyökumppaneihin eivät kulje enää vain meidän suomalaisten kautta, vaan syntyy yhteyksiä paikallisten ihmisten ja yhteistyökumppaneiden välillä. Toisena esimerkkinä tästä ovat Ilkka Puhakan Tähdendus Sõnade Taga -raamatunopetusillat, jotka nyt ovat käynnistyneet Tartossa Joel Reinaran ja tarttolaisen tiimin organisoimina.

Valmisteluja ja tavallista elämää

Muuten viikot täyttyvät tavallisista asioista: Nuorten Raamattu- ja lähetyskurssi kokoontuu edelleen joka kuukausi, ja harjoittelujen aika on alkanut. Naisten raamattupiiri ja Sakun seurakunnan raamattutunnit jatkuvat, samoin lastenkirkko ja erilaiset kokoukset. Valmistelemme nuorisotyöntekijöiden seminaaria, kesän nuorisopäiviä ja lapsityön kesäpäiviä sekä valtakunnallista kirkkopäivää, joka on heinäkuun alussa hengellisten laulujuhlien yhteydessä. Muutamia ryhmiä on kevään aikana tulossa kylään, ja suunnittelemme ohjelmaa. Ja keväällä on tietysti myös Sakun kirkon kevätmyyjäiset, jotta saisimme kirkon valmiiksi. Ensi viikolla aion sukeltaa taas hetkeksi kirpparitavaroita järjestämään, että saadaan varastoa kuntoon.

Sakun seurakunnan uutisista on kerrottavaa vielä sen verran, että helmikuisessa Sakun kunnan asukkaille suunnatussa äänestyksessä sai äänestää viime vuoden tekoa, ja kuntalaiset valitsivat voittajaksi Sakun kirkon rakentamisen. Se on suuri ilo, ja antaa meille myös suuren vastuun. Tällä hetkellä rakennustöissä on tauko, mutta huhtikuussa saamme todennäköisesti aloittaa uudestaan. Elämme edelleen toivossa, että kuluvan vuoden Tuomaan päivänä uusi kirkko siunataan käyttöön!

Ulkona sataa nyt vettä. Keväinen sää on kuin elämäkin, välillä hyytävän kalsea ja välillä täynnä auringonpaistetta ja linnunlaulua. Ja enimmäkseen jotain siltä väliltä. Toivon sinulle tänä paastonaikana rauhan ja syventymisen hetkiä ja sitä, että saat tuntea Jumalan läheisyyttä ja johdatusta omassa elämässäsi. Kiitos, että olet. Kuljetaan Kristuksen kanssa kohti pääsiäistä!

Kiitollisena *Titta*

Titta Hämäläinen

Työskentelen Viron luterilaisen kirkon Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen palveluksessa. Tärkein tehtäväni on Raamatun tuntemisen edistäminen seurakuntien vapaaehtoisten, erityisesti nuorten aikuisten parissa sekä heidän rohkaisemisensa hengelliseen työhön.

Yhteystiedot: Rähni 11-11,
11311 TALLINNA, Viro /
titta.hamalainen@eelk.ee

Rukousaiheita

- Sairaudet ja virukset
- Raamattukurssilaisten harjoittelut
- Kirkon työntekijät Virossa ja Suomessa
- Sakun kirkon rakentaminen
- Paastonajan ja pääsiäisen tapahtumat, että evankeliumi tavoittaisi ihmiset